2. Tark mees ja rumal naene.
Mees leidnud suure hulga rah
maast. Aga naene tahtnud wägise
leitud varandust üles anda. Mees
on küll keelanud, aga naene tah
nud ikka minna. Pannud riided
selga ja olnud minemas. Mees
öölnud: Ära mine; oota weel
natukene aega, kui noka söda
saab mööda läinud. Naene
hirmuga ei tea, kus poole söed
eest pögeneda, Mees ütleb: ~~Mees~~
Poe seie seebi leelse astja alla
Naene pugenud astja alla. Mees
pannud odre astja pöhja peale, ja
siis kuke kanadega sinna kallale
nokkima. Naene kuulis astja see
kõminat ja arwas, et söda on wälja
Pärast lasknud mees ta wälja,
ööldes, oleks sa läinud, siis oleks söda
su maha löönud.

Teisel hommikul hakkanud
kirikusse minema. Mees istunud
ees, ohjad peus, naene taga pool
wankris, selg taadi selga wastu.
Mees wiskanud üle öla saiu naese
sülle; kui naene wiimaks küsinud:
Armas mees, et ei tea kust need
saiad tulewad? Mees kostab: ole
aga rahul, need tulewad taewast.
Kui naene wiimaks kohtu ette
sai oma kaebdusega, küsis kohus:
Mill ajal leidis sinu mees selle
varanduse? naene kostab:
Siis kui noka söda wäljas oli,
ja saiad taewast maha sadasid.
Et kohtu wanemad kummagid
ei ole kuulnud, ei noka söda, ega
saia sadu, arwasid naese
rumalaks, ja mehe kätte
jäi leitud varandus.